

NUMMER 9

Letlæst sværvægter

1. april 2025 af [Morten Tjalve](#)

0

LIV

999999

Forfatter: Morten Dürr

Tegner: Lars Horneman

Forlag: [Cobolt](#)

Form: 144 sider i farver, hæftet

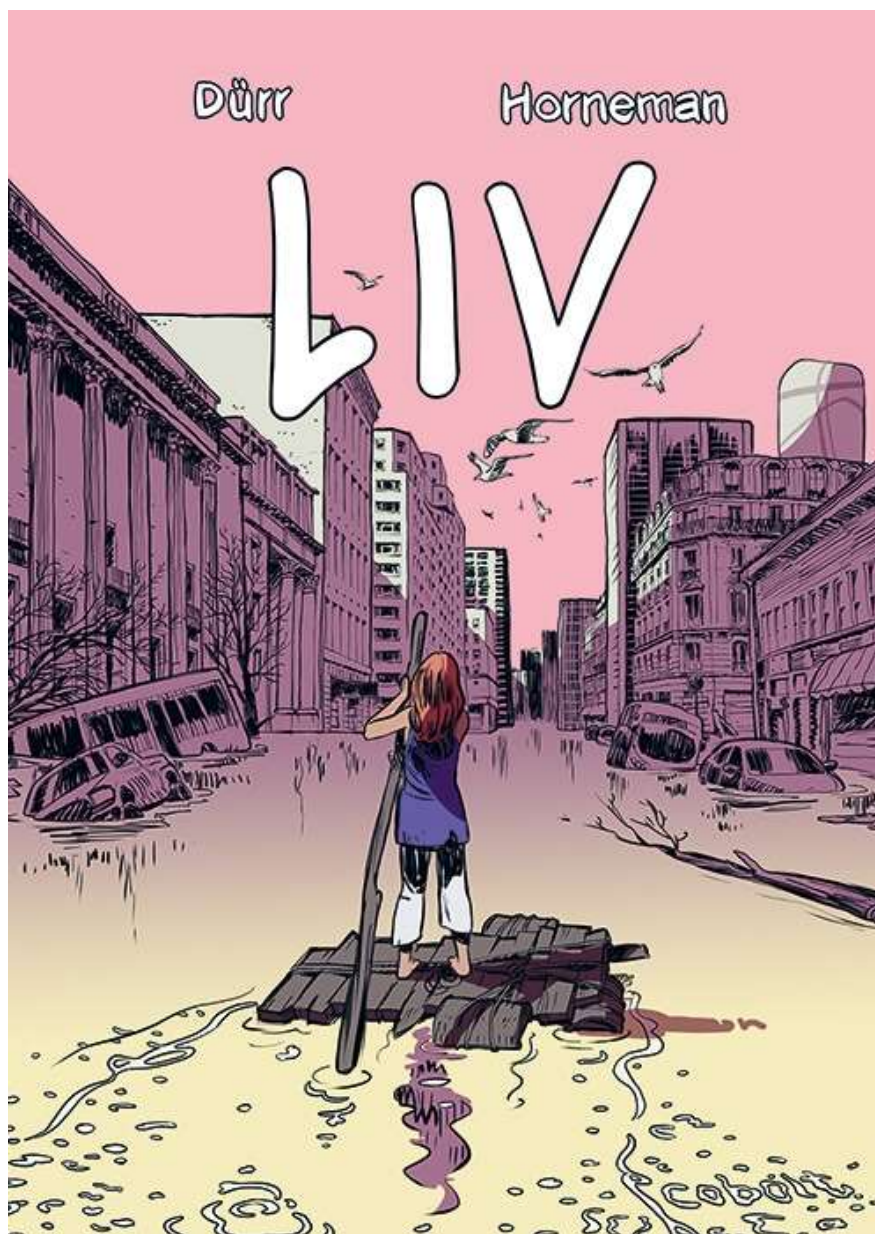
Vejl. pris: 249 kr. (eller 299 kr. med leporello)

Udgivelsesår: 2025

Udgivelsesland: Danmark

Kan en tegneserie, der umiddelbart er så hurtigt læst, virkelig være vægtig? Svaret er i første omgang nej. Men det ændres til et ja, hvis man giver den en chance mere.

Efter første gennemlæsning var jeg umiddelbart lidt skuffet. Var det alt? Det havde måske taget femten minutter at læse den meget tekstfattige fortælling illustreret med Hornemans karakteristiske stemningsfulde tegninger, der med vanlig luftig enkelthed heller ikke i sig selv fastholder opmærksomheden. Heldigvis gav jeg den en chance mere og må konstatere, at den vinder ved nærmere eftersyn.

Liv minder på mange måder om makkerparret Morten Dürr og Lars Horneman to første og meget roste tegneserier *Zenobia* og *Ivalu*. Disse medførte noget for danske tegneserier så uhørt som masser af udgivelser i andre lande og filmatisering med efterfølgende *Oscarnominering*. Fokus er i dem alle tre på barnets oplevelse af noget traumatisk. Det være sig flygtninge,

incest eller med *Liv* moderne teknologi og klimakrise. Begge de to sidstnævnte emner fandt jeg ved første læsning, at *Liv* behandlede for overfladisk.

Morten Dürr ynder at holde flere historier kørende på én gang i sine historier. I *Liv* får pigen Felicia indopereret en chip i hjernen, så hun ikke længere skal være bagud i skolen, men nu vil kunne huske alt, hvad hun lærer. Operationen forløber ikke helt efter planen, da hun i stedet for at kunne huske bagud, får syner fra fremtiden. Historien er inddelt i en lang række meget korte afsnit, der alle har titler som "Felicia husker ikke mødet på skolen", "Felicia husker ikke lægen" eller "Felicia husker stormfloden". De ting, hun rent faktisk kan huske, er dog ikke sket endnu, selv om hun både kan se dem for sig og fortælle om dem. På den måde fletter Dürr ret fint fortid, nutid og fremtid sammen i en række sekvenser, der intensiveres mere og mere, desto længere frem man kommer i historiens nutid.

I to hovedspor følger man dels *Liv* og hendes familie i tiden op til operationen og samtidig kører der parallelt en handling i tiden lige efter operationen. Undervejs i dette blandes fremtiden ind, da Felicia som nævnt får syner om, hvad der kommer til at ske senere i familiens liv. Alt dette afsløres gradvist for læseren, når man første gang læser *Liv*. Både Dürr og Horneman gør en dyd ud af at etablere en langsommelighed fra første færd, hvor Felicia bygger et sandslot på stranden. Både her og mange andre steder, får Horneman tid til at tegne sekvenser, hvori der umiddelbart sker meget lidt. Nogle gange blander Felicias forudannelser sig dog i billederne, så de blander både nutid og fremtid på samme tid. Det ses fx nedenfor, hvor Felicia går på gaden med sine forældre efter operationen.

59

På sin vis er *Liv* lidt mindre forankret i nutiden end de to herrers foregående tegneserier. Omvendt kan den netop ses som et forvarsel om noget, der

måske rammer menneskeheden om et øjeblik (set i det store perspektiv), og som virker åbenlyst faretruende. Det handler både om en teknologisk fascination, der har overtaget styringen for vores børns liv og læring samt en lurende klimakrise, der virker til på et tidspunkt at ramme lige så hårdt, som det på forsiden ser ud til at have gjort i Felicias nærmeste fremtid. I den klassiske franske sci-fi tegneserie *Linda og Valentin* er hovedpersonerne på forsiden af albummet *Storbyen der druknede* på vej igennem en oversvømmet storby med retning mod læseren. I *Liv* må Felicia nøjes med at stage sig alene afsted på en tvivlsomt bygget tømmerflåde med ryggen mod læseren.

Felicias spæde og umælende lillesøster Liv lægger symbolsk navn til albummet, der fremstår dystopisk. Ikke mindst på leporellosiderne, der er i den udgave, jeg har læst. Leporelloen (eller folde-ud-siderne, hvis det ikke lød så *Playboyagtigt*) kan trækkes ud som en harmonika og viser et længere, brudt tidsforløb. Selv farverne forsvinder her, så siderne fremstår grå, suppleret med primært lilla. I resten af tegneserien anvender Horneman typisk tre-fire farver pr. sekvens i sin efterhånden klassiske sideopbygning, der kun yderst sjældent består af mere end tre billeder på hver side. *Liv* fås både i en lidt dyrere udgave med leporello samt en standardversion uden, hvor jeg går ud fra, at siderne er ens, men ikke kan trækkes ud på samme måde.

130

Tegningerne er lette, enkle og letaf læselige præcis som Dürrs tekst. Tidsforløbet og handlingen er dog mere kompleks end som så og vinder som nævnt ved nærmere læsning. Spillet imellem Felicia og forældrene træder tydeligere frem, ligesom man endnu tidligere aner, at der er noget faretruende på færde. Det hele afsløres gradvist for læseren, også ved første gennemlæsning. Men som andre gode tegneserier, får man et endnu større udbytte, når man tager fat i den igen.

I lighed med deres tidligere fælles tegneserier er også *Liv* særdeles vellykket. Målgruppen er måske nok i første omgang børn og unge. Der ligger således allerede undervisningsmateriale klar på Cobolts hjemmeside. Herfra

anbefales den til alle, der holder af en tegneserie med noget på hjerte.

📖 Lars Horneman, Linda og Valentin, Morten Dürr, Forlaget Cobolt

Morten Tjalve

Faldt i tønden med tegneserier som barn. I sit civile liv gymnasielærer og har siden 2001 anmeldt, og skrevet om, litteratur og senere tegneserier.

FORRIGE ARTIKEL

[Stormfulde dybder](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Det udkommer i april](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

31. januar 2025 af [Kristian Bang Larsen](#)

🗨️ 0